

انقلاب اسلامی و تلاش برای احیاء تمدن اسلامی

دکتر بهرام نوزنی

عضو هیئت علمی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)

چکیده: انقلاب اسلامی ایران یکی از بزرگترین انقلاب‌های تاریخ معاصر است که همچون هر انقلاب دیگری ابتدا از ذهن و یک "فکر" برخاسته بود. بر اساس این فکر، اسلام یک دین جهان‌شمول بوده و مسلمانان باید در پی ترویج و تبلیغ آن به اقصی نقاط جهان برآیند. اما انگیزه دیگری که موجب تقویت این فکر شد و آن را از ذهن خارج کرد و برای تغییر و تحول وضع موجود به صحنه جامعه ایرانی بیرون کشاند، حقارت‌ها و سرکوب‌هایی بود که سراسر تاریخ معاصر ملت مسلمان ایران را آکنده از خود کرده بود و به قدرت‌های بزرگ جهانی فرصت تحکیم استبداد و تسهیل استعمار داده بود. به این ترتیب بود که انقلاب اسلامی یک مبارزه انقلابی در سویه را با استبداد داخلی حاکم از یک سو و قدرت‌های بزرگ جهانی از سوی دیگر آغاز نمود و تا برهم زدن وضع موجود در داخل کشور و احیاء تمدن اسلامی در صحنه بین‌المللی از مبارزه خود کوتاه نیامده است.

رویکرد انقلاب اسلامی برای احیاء این تمدن اسلامی شامل هم "بازار" و هم "آرمان" و حاکی از "ترتیب" و "تدرج" بوده است. در این مسیر، از انقلاب اسلامی همواره نه تنها بعنوان "بازاری" برای

بازار، بلکه برای "آرمان" این جامعه برای احیاء تمدن اسلامی بکار گرفته شده و از "تدرج" برای رسیدن به هدف نهایی که سعادت کل بشر است بهره برداری نموده است. این مقاله در تلاش است تا روند تبدیل "فکر" به یک "سیاست" و آنگاه "راهبرد" دولت جمهوری اسلامی را برای رهایی مسلمانان و غیر مسلمانان از زیر یوغ استعمار و استضعاف حکومت‌های منطقه‌گر جهانی و طاغوت‌های وابسته به امپریالیسم جهانی و تشکیل یک حکومت واحد جهانی توضیح دهد.

کلیدواژه‌ها: ایران، انقلاب اسلامی، تمدن اسلامی، حکومت جهانی.